

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd extranei nisi ex necessario dissidium inter consanguineos facere non
debeant. xxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

*Quod sanctus Gregorius hoc Anglorum genti
specialiter non generaliter permiserit.*

Caput XX.

*Idem
Ioā. dicit*

Verum post multum temporis à Felice Mesenzia præfule requisitus, vtrum Augustino Gregorius scripsit, vt Anglorum quarta generatione contracta matrimonia minimè soluerentur. Humilimus pater Gregorius, inter cætera talem dedit rationem. Quod scripsit Augustino Anglorum gentis episcopo, alumno videlicet recorderis tuo, de consanguinitatis coniunctione, & Anglorum genti, quæ nuper ad fidem venerat, nec non quod cœperat, metuendo austeriora recederet, specialiter, & non generaliter certissimè scripsisse me cogit scas. Vnde & mihi omnis Romana ciuitas testis est, nec ea intentione hæc illis scripsi mandata, vt postea firma radice in fide fuerint solidati, si infra propriam consanguinitatem inuenti fuerint, non separentur, aut affinitatis lineam, id est, vsque ad septimam generationem iungantur: sed quod adhuc illis neophytis existentibus primùm illicita consentire, & eos verbis ac exemplis instruere, & quæ post de talibus egerint, rationabiliter deliter excludere oporteret. Nam iuxta Apostolū qui Lac dedi vobis potum non escam, ista illis modo, non steris, vt præfixum est, temporibus tenenda indulgentia ne bonum quod infirma adhuc radice plantatum eratureretur, sed aliquantum firmaretur, & vsq; ad perfectiorem custodiretur. Hac ergo ego Ioannes idcirco peragenda curavi, vt hi qui occasione nouæ dispensationis licita matrimonia contra hunc eruditissimum virum confantur, non generaliter quartæ generationis copulati fuisse, imò venialiter.

Quod extranei, nisi ex necessario, discidium inter consanguineos facere non debeant. Cap. XXI.

*Ex decr.
Fabiani
papa, ca.
8.*

Consanguineos extraneorum nullus accuset, vel consanguinitatem in synodo computet, sed propinquitatis quorum notam pertinet, id est, pater, mater, frater, patruus, auunculus, amita, matertera, & eorū procreantibus. Si autem progenies tota defecerit, ab antiquioribus & racionibus, quibus eadem propinquitatis nota sit, episcopus

canonicè perquirat: & si inuenta propinquitas fuerit, separentur.

De eadem re. Cap. XXII.

SI quis neptem suam in coniugium duxerit, anathema sit. *Ex cõcil. Romano. Grego.*

De eadem re. Cap. XIII.

SI quis consobrinam in coniugium duxerit, anathema sit. *Eiusdem. Gregor.*

De eadem re. Cap. XXIII.

SI quis de propria cognatione, vel quam cognatus habuit, in coniugium duxerit, anathema sit. *Itẽ eius. Gregor.*

Sacramentum de parentela, quomodo inquirendum sit. Cap. XXV.

DE ista parentela quam dicunt esse inter illum N. & istam eius coniugem N. quicquid inde scis, aut audisti à tuis vicinis, aut à tuis antiquioribus propinquis, quod tu per nullum ingenium, nec propter amorẽ, nec propter timorem, aut per præmium, aut per consanguinitatem certabis episcopum tuum, aut eius missum, cui hoc inquirere iusserit, quãdocunq̃ te ex hoc interrogauerit, sic te Deus adiuuet, & ista sanctorum reliquia.

Iuramentum testium. Cap. XXVI.

ISTVD sacramentum quod iste iurauit de illa parentela, quã inter illum N. & eius coniugem N. computatur, quod tu illud obseruabis in quantum sapis, aut audisti, sic te Deus adiuuet.

Sacramentum de incestuoso discidio. Cap. XXVII.

AB isto die in antea quod tu per nullum ingenium, te sociabis huic tuã consanguineã N. cum qua contra legem, & rectam Christianitatem tuam adulterium & incestum perpetrasti, nec in coniugio, nec in adulterio illam tibi sociabis, nec cum illa ad vnã mensam manducabis & bibes, aut sub vno tecto manebis, nisi fortẽ in Ecclesia, aut in aliquo publico loco, vbi nulla mala suspicio possit esse, ve tibi coram testibus idoneis pro certa necessitate pariter colloquamini. Nec aliam coniugem accipes, nisi forte post peractam pœnitentiam tibi licentia data fuerit ab episcopo tuo, aut eius missio, sic te Deus adiuuet, & ista sanctorum reliquia.